

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025

(2022/C 61/08)

Sprawozdawczyni:	Kate FEENEY (IE-Renew Europe), członkini rady hrabstwa Dun Laoghaire Rathdown
Dokument źródłowy:	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 COM(2020) 698 final

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Odnotowuje, że równość jest jedną z podstawowych wartości, na których opiera się Unia Europejska, zapisaną w Traktatach i Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, które dają UE mandat i nakładają na nią odpowiedzialność za zwalczanie dyskryminacji.
2. Potwierdza, że prawa lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transpłciowych, interseksualnych, niebinarnych i *queer* (LGBTIQ) stanowią prawa człowieka i jako takie przysługują bez wyjątku wszystkim ludziom niezależnie od ich statusu prawnego – czy są lub nie obywatelami danego kraju, uchodźcami, migrantami czy zagranicznymi rezydentami, kobietami, mężczyznami, dziećmi, osobami starszymi czy osobami z niepełnosprawnościami, niezależnie od ich religii, pochodzenia etnicznego, poglądów politycznych czy orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, ekspresji płciowej i cech płciowych.
3. Pochwala wszystkie wcześniejsze prace ⁽¹⁾ przeprowadzone na szczeblu europejskim i krajowym, w tym publikację komunikatu Komisji Europejskiej „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” oraz przedstawione w nim cele i środki polityczne na rzecz większych postępów w kierunku równości osób LGBTIQ w Unii Europejskiej.
4. Ostrzega jednak, że choć ta pierwsza strategia UE na rzecz równości osób LGBTIQ jest długo oczekiwanym krokiem we właściwym kierunku w Europie, której motto brzmi „Zjednoczeni w różnorodności”, jednocześnie poszanowanie wartości UE ulega regresowi, a wiele rządów stosuje retorykę anti-LGBTIQ, a nawet przyjmuje dyskryminujące strategie polityczne i ustawodawstwo.
5. Wyraża zadowolenie, że Komisja Europejska wyraźnie wspomina o dialogu z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz społeczeństwem obywatelskim, w tym partnerami społecznymi, i że zachęca Komitet do promowania tego dialogu z myślą o równości osób LGBTIQ.
6. Jest zaniepokojony faktem, że pomimo zwiększonych wysiłków politycznych dyskryminacja strukturalna i marginalizacja osób LGBTIQ nadal stanowią rzeczywistość w całej Unii Europejskiej.
7. W związku z tym zdecydowanie uważa, że władze lokalne i regionalne mają do odegrania kluczową rolę w budowaniu europejskiego społeczeństwa opartego na włączeniu wszystkich, a nie na wykluczeniu niektórych osób, i zgadza się, że integracyjne i zróżnicowane strategie są ważne zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, aby lepiej sprostać złożonym wyzwaniom i sytuacjom życiowym, z jakimi borykają się osoby LGBTIQ.

⁽¹⁾ Wykaz działań na rzecz postępów w zakresie równości osób LGBTI opublikowany przez KE w 2015 r., utworzenie stanowiska specjalnej komisarz ds. równości Heleny Dalli oraz fakt, że 21 państw członkowskich prawnie uznało pary osób tej samej płci, a cztery kraje wprowadziły procedury prawne dotyczące uznawania poci bez żadnych wymogów medycznych.

8. Wzywa Komisję Europejską do zadbania o przestrzeganie podstawowych zasad Unii Europejskiej oraz o to, by żadna gmina, region ani państwo nie wprowadzały systemowych inicjatyw dyskryminacyjnych, takich jak „strefy wolne od LGBT”, przyjętych jako „samorządowa karta praw rodzin” lub „rezolucja przeciwko ideologii LGBT”, ani nie wykorzystywały funduszy w sposób niezgodny z zasadą niedyskryminacji.

9. Podkreśla w związku z tym znaczenie podjęcia działań w celu zwalczania dyskryminacji osób LGBTIQ i z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Parlamentu Europejskiego, w której uznano całą UE za strefę wolności osób LGBTIQ⁽²⁾, i podkreśla znaczenie wzajemnej tolerancji w społecznościach.

Jaka jest rola miast i regionów?

10. Jest przekonany, że zwalczanie nierówności w UE to wspólna odpowiedzialność, która wymaga działań na wszystkich szczeblach sprawowania rządów, a także aktywnego i stałego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego, organizacji LGBTIQ i grup działających na rzecz tych osób, gdyż wszystkie te podmioty odgrywają kluczową rolę w zarządzaniu polityką równości i kształtowaniu jej oraz w jej skutecznym wdrożeniu.

11. Wierzy w potencjał lokalnych i regionalnych działań na rzecz budowania równości i włączania w główny nurt polityki z uwagi na to, że rady oraz urzędy gmin i miast codziennie kontaktują się ze społeczeństwem w innym kontekście niż polityka krajowa – w szkołach, miejscach pracy, placówkach działalności kulturalnej i sportowej, tj. we wszystkich miejscach, w których tworzy się i egzekwuje prawa człowieka.

12. Podkreśla ponadto, że władze lokalne mają do odegrania rolę w wyjaśnianiu praw człowieka, rozpoznawaniu najważniejszych wyzwań w swoich społecznościach, zapewnianiu równego udziału w życiu społecznym i równego dostępu do usług, a także wprowadzaniu usług dostosowanych do potrzeb zmarginalizowanych członków społeczeństwa.

13. Podziela pogląd Światowego Forum Ekonomicznego⁽³⁾, że promowanie równości i praw jest wyraźnie i pozytywnie powiązane z rozwojem gospodarczym i dobrobytem miast i regionów oraz że wszelkie postawy wykluczające mogą mieć negatywny wpływ na całą wspólnotę, a także na szerszej pojętą gospodarkę. Ma to jeszcze większe znaczenie obecnie, ponieważ rozpoczynamy odbudowę naszych społeczności w następstwie kryzysu związanego z COVID-19.

14. Jest zaniepokojony widocznym rozdzwieniem między obszarami wiejskimi i miejskimi, jeśli chodzi o ogólny szacunek i akceptację dla różnorodności, co może pogłębić wyzwania demograficzne w niektórych regionach, tym samym jeszcze bardziej osłabiając ich rozwój gospodarczy i społeczny.

15. Odnotowuje i z zadowoleniem przyjmuje przykłady aktywnej postawy władz lokalnych⁽⁴⁾ na rzecz włączenia społeczności LGBTIQ, a nawet przejmowanie przez nie wiodącej roli w ustalaniu strategii politycznych przyjaznych dla osób LGBTIQ w przypadkach, gdy rządy krajowe tego nie czynią.

Zwalczanie wszelkich form przemocy

16. Zobowiązuje się do pełnego promowania miast wolności dla osób LGBTIQ w całej Unii Europejskiej i poza nią.

17. Wzywa Komisję do zwalczania wszelkich form przemocy wobec osób LGBTIQ i apeluje o przyjęcie środków mających na celu zapobieganie takiej przemocy i przeciwdziałanie jej, włączając w to przemoc w internecie, która mogłaby spowszednieć wśród młodych ludzi.

18. Zwraca się do Komisji, aby przyjęła środki mające na celu przeciwdziałanie nawoływaniu do nienawiści, zwłaszcza w internecie, uznając jednocześnie znaczenie wolności wypowiedzi. Nienawistne wypowiedzi wobec osób LGBTIQ to jedno z najbardziej szkodliwych źródeł dyskryminacji. Często przeradzają się one w przestępstwa z nienawiści i prowadzą do przemocy. Przeciwdziałanie nawoływaniu do nienawiści wymaga współpracy między instytucjami europejskimi, organami rządowymi, władzami lokalnymi i regionalnymi oraz sektorem prywatnym. Jest to niezbędny krok dla powstrzymania dyskryminacji i jej niszczycielskiego wpływu na społeczeństwo.

⁽²⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie ogłoszenia UE strefą wolności osób LGBTIQ (https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0089_PL.html)

⁽³⁾ *Great Reset: Why LGBT+ inclusion is the secret to cities' post-pandemic success* | Światowe Forum Ekonomiczne (weforum.org)

⁽⁴⁾ Można wskazać na przykłady w wielu miastach w całej UE, np. w Barcelonie, Lublanie, Berlinie, Budapeszcie i Łodzi. Istnieją ponadto sieci miast, takie jak sieć RE.A.DY we Włoszech.

19. Oczekuje na przyszły wniosek Komisji w sprawie rozszerzenia wykazu przestępstw UE na mocy art. 83 ust. 1 TFUE o przestępstwa z nienawiści i nawoływanie do nienawiści, w tym w odniesieniu do osób LGBTIQ, nie tylko ze względu na ich orientację seksualną, ale także tożsamość płciową, ekspresję płciową i cechy płciowe, oraz podkreśla potrzebę pilnego wdrożenia dyrektywy o prawach ofiar.

20. Wzywa do ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie UE Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencji stambulskiej), której środki mające na celu ochronę praw ofiar stosuje się bez dyskryminacji z jakiegokolwiek powodu, w tym ze względu na płeć biologiczną i społeczno-kulturową, orientację seksualną lub tożsamość płciową. Wzywa w związku z tym Komisję Europejską, by wywiązała się ze swojego zobowiązania do uznania przystąpienia do tej konwencji za kluczowy priorytet i z niecierpliwością oczekuje m.in. przedstawienia propozycji zwalczania przemocy wobec kobiet, zgodnie z zapowiedzią złożoną przez przewodniczącą Ursulę von der Leyen w orędziu o stanie Unii z 2021 r.

21. Wzywa do prawidłowej transpozycji i rygorystycznego stosowania zmienionej dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, która wzmacnia ochronę przed treściami podlegającymi do nienawiści lub przemocy oraz zakazuje komercyjnych przekazów medialnych obejmujących lub promujących jakąkolwiek dyskryminację, w tym ze względu na płeć i orientację seksualną.

Swobodne przemieszczanie się i rodziny

22. Uważa, że ważne jest, aby strategia zawierała konkretne odniesienie do regionalnego, a zwłaszcza transregionalnego aspektu swobodnego przemieszczania się, przy jednoczesnym poszanowaniu tego, że prawo rodzinne należy do kompetencji państw członkowskich, co zostało zapisane w Traktatach. Zaznacza ponadto, że może to stwarzać przeszkody w swobodnym przemieszczaniu się, gdyż ze względu na różnice w prawie rodzinnym w poszczególnych państwach członkowskich więzi rodzinne często przestają być uznawane po przekroczeniu granic wewnętrznych UE, zwłaszcza w przypadku rodzin LGBTIQ.

23. Komitet Regionów wyraża zadowolenie w związku z tym, że w listopadzie 2020 r. Komisja Europejska po raz pierwszy przedstawiła strategię UE na rzecz równości lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transpłciowych, niebinarnych, interseksualnych i queer (LGBTIQ). Jednym z czterech filarów tej strategii Komisji jest zapewnienie bezpieczeństwa osobom LGBTI.

Jednak zjawisko przemocy wobec osób LGBTIQ nadal nie zostało na tyle reprezentatywnie przeanalizowane, by można było przejść do kolejnego etapu i zaproponować odpowiednie środki przeciwdziałania tej przemocy w przyszłości.

Chociaż badanie internetowe pt. „A Long Way to Go for LGBTI Equality” [Jeszcze długa droga do zapewnienia równości osób LGBTI], opublikowane przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), dostarcza cennych informacji na temat doświadczeń osób LGBTIQ związanych z przemocą i dyskryminacją wobec nich, to jako dobrowolne badanie internetowe nie jest ono statystycznie reprezentatywne, ponieważ nie zapewnia próby losowej. W tym kontekście Komitet Regionów wzywa Komisję Europejską, aby w ramach strategii LGBTIQ regularnie inicjowała i finansowała anonimowe i reprezentatywne badania obejmujące także nieodnotowywane przypadki przemocy, w tym przemocy w związkach osób LGBTIQ w UE. Takie badania powinny być przeprowadzane i niezależnie oceniane we wszystkich państwach członkowskich UE.

24. W pełni zgadza się z oświadczeniem przewodniczącej Komisji Europejskiej Ursuli von der Leyen: „Jeżeli jest się rodzicem w jednym kraju, jest się rodzicem w każdym kraju”⁽⁵⁾. W związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wspieranie wzajemnego uznawania rodzin między państwami członkowskimi.

25. Wzywa państwa członkowskie do zapewnienia łatwego dostępu do jasnych informacji na temat uznawania transgranicznych praw osób LGBTIQ i ich rodzin w UE oraz do rzetelnego informowania urzędniczek i urzędników służby cywilnej na wszystkich szczeblach sprawowania rządów.

26. Przyłącza się do wniosku zawartego w rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie praw osób LGBTIQ w UE⁽⁶⁾ żyjących w tęczywych rodzinach i parach jednopłciowych. Ponadto wzywa Komisję do podjęcia prac nad poprawą pozycji rodzin tęczywych poprzez rygorystyczne stosowanie transgranicznego prawa rodzinnego i zintensyfikowanego dialogu (w tym specjalnego dialogu na temat wykonania wyroku w sprawie Coman⁽⁷⁾) z państwami członkowskimi, ponieważ materialne prawo rodzinne należy do ich kompetencji.

⁽⁵⁾ Orędzie o stanie Unii 2020.

⁽⁶⁾ 2021/2679(RSP)

⁽⁷⁾ C-673/16, Trybunał Sprawiedliwości UE uznał, że termin „małżonek” stosowany w dyrektywie w sprawie swobodnego przemieszczania się ma zastosowanie również do partnerów tej samej płci.

27. Wzywa władze lokalne, by wysłały pozytywny sygnał społecznościom LGBTIQ, wykazując odwagę w kształtowaniu ambitnej polityki sprzyjającej osobom LGBTIQ, co pozwoli dokonać oddolnych zmian. Przykładem może być Turyn⁽⁸⁾, w którym związki partnerskie między obywatelami tej samej płci są oficjalnie uznawane przez administrację miasta, mimo że do 2016 r. nie istniały przepisy krajowe w tym zakresie. Od tego czasu Turyn nadal jest pionierem w uznawaniu legalnego rodzicielstwa par tej samej płci, mimo że w prawie krajowym nie ma takich przepisów.

Pomoc dla młodzieży LGBTIQ w UE

28. Przyznaje, że młodzież LGBTIQ w Europie znajduje się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, gdyż jest narażona na dyskryminację, wiktymizację, stygmatyzację i niegodziwe traktowanie od najmłodszych lat. Doświadczą ona trudności z ujawnieniem swojej tożsamości rodzinie i społeczności, boryka się z ograniczonym zrozumieniem ze strony profesjonalnych usługodawców i szerszego społeczeństwa, jeśli chodzi o kwestie LGBTI+, a także stoi przed wyzwaniem związanym ze zdrowiem psychicznym, fizycznym i seksualnym.

29. Z zadowoleniem przyjmuje kompleksową strategię Komisji na rzecz praw dziecka, opublikowaną w dniu 24 marca 2021 r., która zapewnia dzieciom LGBTIQ swobodę rozwoju ich osobowości, ochronę ich praw i możliwość korzystania z nich, a przy tym uwzględni działania informacyjne i doradztwo skierowane do rodzin, tak aby mogły one wspierać swoje dzieci w ich pełnym i zintegrowanym rozwoju. Jednoznacznie popiera wymianę dobrych praktyk w zakresie zaprzestania przeprowadzania niesłużących ratowaniu życia operacji chirurgicznych i interwencji medycznych na noworodkach i nastolatkach interseksualnych jedynie w celu dostosowania ich do typowej definicji mężczyzny lub kobiety bez w pełni świadomej zgody ich samych lub ich rodziców.

30. Apeluje do państw członkowskich, by w swoich krajowych planach na rzecz równości osób LGBTIQ oceniły polityki i praktyki szkodliwe dla tych osób, a szczególnie młodych osób LGBTIQ, bądź spychające je jeszcze bardziej na margines społeczeństwa. Wzywa je do wspierania społeczności lokalnych dzięki zapewnieniu odpowiednich usług pomagających zmarginalizowanym młodym ludziom, takich jak tworzenie bezpiecznego środowiska, oraz do zapewnienia równych szans na zatrudnienie i integracyjnego środowiska pracy, pozytywnej reprezentacji LGBTIQ i uczestnictwa w kulturze, społeczeństwie i sporcie.

31. Ostrzega, że bezdomność osób LGBTIQ to ukryty problem w Europie. Ograniczone dostępne badania⁽⁹⁾ wskazują, że wśród osób bezdomnych zdecydowanie przeważają osoby LGBTIQ, a zwłaszcza młodzi ludzie: szacuje się, że 25–40 % młodych ludzi doświadczających bezdomności to osoby LGBTIQ⁽¹⁰⁾. W związku z tym apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na ten problem również w ramach europejskiej platformy na rzecz przeciwdziałania bezdomności.

32. Zwraca uwagę na fakt, że dyrektywa w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy powinna być rygorystycznie wdrażana, a jej wdrażanie powinno być uważnie monitorowane i oceniane. KR z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po dokonaniu oceny i monitorowaniu obowiązującego prawodawstwa Komisja przedstawi w 2022 r. wszelkie wymagane w związku z tym przepisy, w szczególności dotyczące roli organów ds. równości.

33. Wzywa Komisję Europejską, rządy krajowe oraz samorządy regionalne i lokalne do zwiększenia widoczności problemu bezdomności osób LGBTIQ jako najwyższej formy wykluczenia społecznego oraz do budowania ośrodków opieki i schronisk dla młodzieży we własnych społecznościach. Za wzór mogą tu posłużyć Kraków i Berlin.

Wpływ pandemii COVID-19 na życie osób LGBTIQ

34. Zauważa, że kryzys zdrowotny i społeczny związany z COVID-19 stwarza złożone problemy i zagrożenia dla społeczności LGBTIQ. Według najnowszych badań⁽¹¹⁾ obejmuje to pogorszenie zdrowia psychicznego, trudności w dostępie do opieki zdrowotnej, nasilenie mowy nienawiści i przemocy domowej, trudności w dostępie do publicznych programów pomocy, w tym w obszarze mieszkalnictwa, żywienia i utrzymania, a także w dostępie do wymiaru sprawiedliwości, rejestracji i innych procesów prawnych.

35. Pochwala programy wsparcia wprowadzone w niektórych społecznościach w celu zapewnienia wsparcia psychologicznego online, zajęć na świeżym powietrzu, dostępu do opieki zdrowotnej, mieszkań komunalnych, bezpiecznych domów i dodatkowego finansowania. Wzywa władze krajowe, regionalne i lokalne do zadbania o to, by środki nadzwyczajne i naprawcze były niedyskryminujące.

⁽⁸⁾ Uchwała gminy Turyn, 2010 r.

⁽⁹⁾ Europejska Federacja Organizacji Krajowych Pracujących z Osobami Bezdomnymi AISBL, *LGBTIQ Homelessness*, jesień 2017 r. oraz badanie z 2019 r. *Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Intersex, and Queer (LGBTIQ) Youth Homelessness in Europe*.

⁽¹⁰⁾ https://www.ilga-europe.org/sites/default/files/COVID19%20_Impact%20LGBTI%20people.pdf

⁽¹¹⁾ [covid19-lgbti-assessment-2020.pdf](https://www.ilga-europe.org/sites/default/files/covid19-lgbti-assessment-2020.pdf) (ilga-europe.org)

Dalsze działania

36. Apeluje o ściślejszą współpracę i dialog w oparciu o fakty między organami zarządzającymi i zainteresowanymi stronami na wszystkich szczeblach i ponad granicami, ze szczególnym uwzględnieniem osobistych doświadczeń osób LGBTIQ, a także o uwzględnianie kwestii związanych ze społecznością LGBTIQ w istniejących i nowych środkach politycznych, co pomoże zapewnić przyjęcie świadomych i odpowiednio dostosowanych strategii politycznych odzwierciedlających różnorodność.

37. Ponawia ⁽¹²⁾ wezwanie do wdrożenia w większym stopniu podejścia przekrojowego oraz do połączenia środków przekrojowych z pozytywnymi działaniami w obszarach sektorowych.

38. Popiera wszelkie wysiłki na rzecz zapobiegania terapiom konwersyjnym i przymusowym terapiom dla osób interseksualnych i transpłciowych (w tym okaleczania narządów płciowych osób interseksualnych i przymusowej sterylizacji). Wzywa władze lokalne i regionalne do zaprzestania tych inicjatyw podczas prowadzenia działalności na ich terenie oraz do przeznaczenia środków finansowych na propagowanie zaprzestania takich praktyk, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony dzieci i nastolatków.

39. Z zadowoleniem przyjmuje podejście przyjęte przez Komisję Europejską w celu wspierania wymiany dobrych praktyk w zakresie ustawodawstwa i procedur dotyczących uznawania płci w oparciu o zasadę samostanowienia. Wyraża zadowolenie, że zainicjowany zostanie międzysektorowy dialog w celu zwiększenia świadomości na temat tożsamości trans i niebinarnej oraz osób interseksualnych, a także w celu promowania inkluzywności we wszystkich odnośnych działaniach i procedurach.

40. Wzywa do zwiększenia ochrony osób transpłciowych, które nadal borykają się z niezwykle wysokim poziomem dyskryminacji, przemocy i prześladowań. Według niedawnego badania ⁽¹³⁾ jedynie 13 z 31 uczestniczących w nim państw posiada przepisy krajowe zapewniające co najmniej pewną ochronę ze względu na tożsamość płciową i/lub cechy płciowe.

41. Wskazuje na pilną potrzebę zapewnienia wielopoziomowego sprawowania rządów i partnerstw. W pełni popiera prace Kongresu Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy odnośnie do roli i odpowiedzialności samorządów lokalnych w ochronie osób LGBTI. Ma nadzieję, że wyniki tego sprawozdania zostaną mu przedłożone.

42. Wzywa do uznania wagi przyznania dostępu do opieki zdrowotnej związanej z tranzycją. Opieka zdrowotna związana z tranzycją ratuje życie i musi być traktowana jako taka. Pandemia COVID-19 nie może być uważana za powód do odkładania, opóźniania lub ograniczania dostępu do jakiegokolwiek opieki zdrowotnej, w tym opieki związanej z tranzycją i dalszą terapią.

43. Oferuje swoją pomoc zarówno Komisji Europejskiej w zakresie gromadzenia odpowiednich najlepszych praktyk lokalnych i regionalnych oraz wdrażania odpowiedniego prawodawstwa europejskiego w terenie, jak i Parlamentowi Europejskiemu, w szczególności jego intergrupie ds. LGBTI.

44. Wzywa Komisję Europejską do wsparcia badań w celu przeanalizowania różnic geograficznych w poziomie akceptacji osób LGBTIQ z myślą o poprawie metod zwalczania dyskryminacji poza obszarami miejskimi.

45. Wierzy w istotną wartość dodaną płynącą z włączenia go w tworzenie inicjatywy na rzecz inkluzywnych stolic i w związku z tym ponownie apeluje, by co roku formalnie angażowano go w wyznaczanie co najmniej jednej europejskiej inkluzywnej stolicy oraz w działania Sieci Punktów Rządowych ds. osób LGBTI w Radzie Europy.

46. Wzywa Komisję Europejską do zapewnienia pełnego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w opracowywanie, wdrażanie i monitorowanie krajowych planów na rzecz równości osób LGBTIQ.

47. Zgadza się przyjąć podejście Komisji Europejskiej polegające na dawaniu przykładu i dążeniu do stworzenia w pełni integracyjnego środowiska pracy. Apeluje o monitorowanie środków podważających interesy pracowników LGBTIQ w instytucjach europejskich.

⁽¹²⁾ Opinia KR-u „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025”, październik 2020 r.

⁽¹³⁾ Badanie Komisji Europejskiej *Trans and Intersex Equality in Europe – A Comparative Analysis*, 2018.

48. Wzywa wszystkie przywódcynie i przywódców do dawania przykładu i publicznego potępienia wszelkich form dyskryminacji, homofobicznych i transfobicznych oraz interfobicznych wyrażań, molestowania oraz przemocy ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe.
49. Podkreśla potrzebę działań edukacyjnych i kampanii informacyjnych skierowanych do osób w każdym wieku i z każdej grupy społecznej, a także potrzebę wzmocnienia usług publicznych, budowania zdolności specjalistek i specjalistów ds. wsparcia oraz zwiększenia ukierunkowanego na ofiary dostępu do wymiaru sprawiedliwości.
50. Podkreśla rolę powszechnej edukacji seksualnej w zwalczaniu stereotypów i dyskryminacji, w budowaniu pozytywnego wizerunku członkiń i członków społeczności LGBTIQ oraz w tworzeniu atmosfery akceptacji. Należy potępić wszelkie ataki na edukatorów.
51. Oczekuje na nowe propozycje dotyczące ewentualnego finansowania projektów mających na celu zwalczanie dyskryminacji krzyżowej i nierówności, jakich doświadczają osoby LGBTIQ, uprzedzeń ze względu na płeć i innych stereotypów w ramach programu „Obywatele, Równość, Prawa i Wartości”.
52. Wzywa do ustanowienia finansowania na rzecz wspierania organizacji społeczeństwa obywatelskiego LGBTIQ nie tylko na podstawie projektów, a także do wsparcia finansowego programów na rzecz równości i różnorodności w gminach i regionach, w których społeczność LGBTIQ spotyka się ze szczególną wrogością ze strony rządów.
53. Apeluje do Komisji o dopilnowanie, by nie przyznawano funduszy europejskich w wypadku istnienia mechanizmów dyskryminacji strukturalnej i by fundusze te zostały zawieszane lub wycofane, jeśli sytuacja taka zostanie stwierdzona po ich przyznaniu. Uważa, że dowiedziona siła oddziaływania takich środków, w połączeniu z dialogiem, może przyczynić się do uczynienia Unii Europejskiej w pełni pluralistyczną przestrzenią.
54. Zachęca członkinie i członków KR-u oraz władze lokalne i regionalne do wprowadzenia – w przypadku braku przepisów krajowych – lokalnych przepisów w celu potępienia dyskryminacji i zaradzenia próżni prawnej, tak aby możliwe było promowanie różnorodności, wzajemnej akceptacji i szacunku.

Bruksela, dnia 14 października 2021 r.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
